

Sygn. akt I Ns 1295/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie :

sędzia: **Tadeusz Radziwon**

protokolant: Ewa Trusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 marca 2014 roku w B.

sprawy z wniosku K. P.

z udziałem K. D., J. A. i B. H.

o stwierdzenie nabycia spadku po L. A.

I. Stwierdza, że spadek po L. A. córce Z. i M. zmarłej 26 marca 2013 roku w C., ostatnio stale zamieszkałej w S., na podstawie ustawy nabyli:

- mąż J. A. syn J. i P. w 1/3 części;
- córka K. D. córka J. i L. I. w 1/3 części;
- córka B. H. córka J. i L. I. w 1/3 części.

II. Stwierdza, że zainteresowani ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sędzia

Sygn. akt I Ns 1295/13

UZASADNIENIE

K. P. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po L. A. córce Z. i M., zmarłej 26 marca 2013 roku w C., ostatnio stale zamieszkałej w S.. W uzasadnieniu wniosku wskazała, iż do kręgu spadkobierców po wyżej wymienionej należy mąż J. A. oraz córki K. D. i B. H.. W postępowaniu niekwestionowana była okoliczność, iż z uwagi na toczące się postępowanie przed Sądem Rejonowym w W. o dział spadku między innymi po siostrze zmarłej R. B., wnioskodawczyni jako uczestniczka tegoż postępowania była legitymowana do zgłoszenia przedmiotowego wniosku o stwierdzenie nabycia spadku. Początkowo zgłosiła wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów według norm przypisanych (k.3). Następnie zaś złożyła w tym przedmiocie wniosek ewentualny i wniosła aby w przypadku zasądzenia przez Sąd kosztów na rzecz uczestników postępowania jednocześnie zasądzone od nich stosowne koszty na rzecz wnioskodawczyni (k.68v.)

Pełnomocnik uczestników postępowania J. A., K. D. i B. H. przychylił się do wniosku (k.68) i wniósł o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestników kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku (k.68v.).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Spadkodawczyni L. A. zmarła będąc mężatką w dniu 26 marca 2013 roku w C.. Ostatnio przed śmiercią stale zamieszkiwała w S. przy ulicy (...) (k. 19 - odpis skrócony aktu zgonu spadkodawczyni). Ze spadkobierców ustawowych pozostawiła męża J. A. (k. 19,57- odpis skrócony aktu małżeństwa, odpis skrócony aktu zgonu spadkodawczyni) oraz córki K. D. (k. 26 - odpis skrócony aktu małżeństwa) i B. H. (k.89 - odpis skrócony aktu małżeństwa). Innych dzieci, w tym pozamałżeńskich i przysposobionych spadkodawczyni nie pozostawiła. Zmarła L. A. nie sporządziła testamentu. Nikt ze spadkobierców nie odrzucił spadku, nie zrzekł się dziedziczenia i nie został uznany za niegodnego dziedziczenia (k. 68-68v.- zapewnienie spadkowe).

Należy zauważyć, iż prawo polskie zgodnie z dyspozycją art. 926§1 k.c przewiduje dwa tytuły powołania do spadku, to jest przepisy ustawy lub wola spadkodawcy wyrażona w testamencie odpowiadającym wymaganiom formalnym, przy czym ustawa daje pierwszeństwo porządkowi dziedziczenia określonego przez spadkodawcę w testamencie. Z tego względu dziedziczenie na podstawie ustawy co do całości spadku ma miejsce jedynie w przypadku, gdy spadkodawca nie sporządził ważnego testamentu albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art.926§2 i 3 k.c).

Wobec bezspornego i niekwestionowanego przez nikogo z zainteresowanych ustalenia, że spadkodawczyni nie pozostawiła testamentu, porządek dziedziczenia po niej określają przepisy Kodeksu cywilnego (art. 926 § 1 i 2 k.c).

W myśl art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

Biorąc pod uwagę fakt, że spadkodawczyni w chwili śmierci była osobą zamężną oraz pozostawiła dwoje dzieci, Sąd w oparciu o dyspozycję art. 931 § k.c stwierdził, iż jej mąż J. A. oraz córki K. D. i B. H. dziedziczą spadek w częściach równych po 1/3 części każde z nich, co znalazło wyraz w punkcie I postanowienia.

W punkcie II postanowienia Sąd stwierdził, że zainteresowani ponoszą we własnym zakresie koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Podstawę orzeczenia o kosztach postępowania stanowił art. 520§1 k.p.c. zgodnie którym, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Należy zauważyć, iż w przedmiotowej sprawie nie można mówić o sprzeczności interesów zainteresowanych lub też o różnym stopniu ich zainteresowania wynikiem postępowania w sprawie, a zatem brak było podstaw do orzeczenia o kosztach zgodnie z art. 520§2 k.p.c i obciążenia obowiązkiem ich poniesienia uczestników postępowania lub wnioskodawczynię. Wymaga podkreślenia, iż wszyscy zainteresowani popierali wniosek i nikt nie kwestionował zasadności jego zgłoszenia.

Mając na uwadze, że złożenie wniosku umożliwiło rozpoczęcie regulacji prawnej praw spadkowych po spadkodawczyni należało uznać, iż jego wniesienie leżało we wspólnym interesie wszystkich zainteresowanych w sprawie i w tej sytuacji podstawę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania mógł stanowić jedynie art.520§1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy o kosztach postępowania orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Sędzia